

Les nits ja no són nostres

Quan tot ja és fosc i el silenci ho ha envaït tot, i et disposes, per fi! a descansar, un petit soroll, un petit moviment, una petita queixa provoca un calfred a l'esquena i comences a pensar que no, que avui tampoc dormiràs i que això de tenir nens petits és tan màgic com cansat.

El soroll, que podria haver passat desapercbut, s'ha anat engrandint. De sobte, estàs assegut al llit, amb la mare intentant tranquil·litzar el nen, que està plorant i cridant sense que siguis capaç d'entendre per què. Ella prova de tombar-lo, de donar-li el pit, l'altre pit, tornem al primer... i res. Cada cop plora més i crida i tu no entens com els veïns encara no han avisat la policia. Ara sembla que ja no crida tant, sembla que es va relaxant, ja ho tenim, tornarem a sofrir, però tornarem a vèncer... res, tornem-hi: sense entendre res, tornem a plorar (a cridar) i el més sorprenent és que el germà gran encara dorm. Ara? Sí? Ja ha callat? No t'enganyis: s'ha despertat i el nen petit, simpàtic i bonic, comença a somriure, a riure cada cop més fort i a mirar-te tot dient: mama, papa, què feu aquí mirant? Aixequem-nos del llit i anem a jugar! I tu, resignat, derrotat i badallant, l'agafes amb molt d'amor i estima i te'n vas al menjador esperant que avui la son arribi al més aviat possible.

Jo no sé vosaltres, però quan tens nanos petits, quan descobreixes la paternitat, una de les coses que canvien més són les nits. Abans, si no dormies, era perquè la nit era llarga i calia ballar, cantar o fer qualsevol bogeria amb els amics fins a veure sortir el sol. Ara, i enllaçant amb el que comentava, un petit i insignificant soroll pot significar que la nit es farà llarga i demà hauràs de tornar a treballar amb les ulleres i amb la son que ja portes habitualment.

Però tot això, encara que sembli impossible, es va superant. El temps i la paciència fan que un dia, gairebé sense ser-ne conscient, et despertes al matí, mires el rellotge i t'adones que la nit ha estat tranquil·la i que has enllaçat unes quantes hores continuades dormint. A sobre, és dissabte i són tot just les 7 i encara pots tornar a... Bon dia! Anem al menjador? El gran s'ha llevat i el dia ha començat...

P.S. Tot i això, tingueu molts fills, que, tot i els problemes, compensa